

Izveštaj sa akcije – Rtanj, super sever (Šiljak 1565m.)

planine Rtanj.

Rtanj je planina u istočnoj Srbiji, blizu Boljevca. Pripada karpatsko-balkanskim planinama, a njen najviši vrh je Šiljak sa 1565m. Iz ptičje perspektive ova planina ima oblik krsta, a nega čine ivice piramide Šiljka i grebena Presla. O ovoj planini su ispričane mnoge legende od Tarabića do danas. Bogata planina Rtanj u svakom smislu, od živog sveta do pružanja avantura za sve posetioce koji se kreću njenim bogatim šumama i pašnjacima. Jedno je sigurno da naša grupa iako različitih interesovanja svakog planinara u njoj Rtanj uvek iznova posmatra kao jedan veliki izazov i avanturu, i leti i zimi.

Rtanj zadovaljava svačije mogućnosti i ukuse, jer ima staze sa različitim usponima, za šetnju, branje lekovitog bilja, kao i za one malo smelije koji se usude sa istražuju tajnovite predele ove planine.

Planinari kluba su se okupili u nedelju ispred opštine, a polazak je bio u 6 časova. U selu Lukovu smo bili oko 8 i 30h, gde nam se izazovno smešio Rtanj. Ova severozapadne strana ima na početku mali uspon, a staza vodi kroz bukovu šumu i nisko rastinje, da bi se ubrzo uspon povećao. Napor, vrućina, zapara, kao i komarci i obadi, vesele plninare nisu omeli da se zabavljaju, zbijaju šale na račun insekata, praveći krtke pauze za predah od vrućine.

Do
izlaska na greben bilo je oko 4km, sa oko 1000m^{mnv} zato smo
išli umerenim tempom
i često odmarali. U nekom trenutku umor i napor na stazi su
prekinule Romana i
Suza koje su napravile filmski pad, te su tim gegom mamile
smeh sve vreme
daljeg hoda po stazi. Naš najstariji Mate „overio“ je svaki
hladić njegovim
fljus sedom, Branko nam je tražio prečice, dok smo ga pratili
Dejan je aminovao
da smo na dobrom puti prateći navigaciju, Bugi i Gari su
ovaj put žurili korak ispred, Rade i Ivanka su se ubeđivali
kog je kluba
Ivanka član, ostali su se branili od obada.

Posle 2km popeli smo se za 400m što znači

da je nagib na stazi bio veliki. Ceo ovaj uspon kroz šumu išli smo do nekih 950mnmv i tada smo počeli istinski da uživamo u vidicima oko nas, jer odatle je počeo čišći teren koji je omogućavao pogled. Odatle je uspon bio sa malo više stena, pa je zahtevalo malo dodatog opreza, ali nas dvanaestoro je bilo uigrano od onih koji su se u stenama osmehnuli do nas koji smo se mislili kako da pređemo. Ipak pomažući se uspeli smo bezbedno da pređemo tih 15-20m u visinu alpinistički se penjući. I konačno smo izašli na početak grebena, na vrh Kusak od 1309mnmv.

Odatle se video greben kao kičmeni stub ove planine, sa sve vrhovima Preslo od 1410mnmv i Šiljkom od 1570mnmv. Nizali smo se ko perle jedan za drugim, tempo umeren i ujednačen. Prelazak preko grebena bio je utoliko lakši zahvaljujući pogledu koji nas je okruživao, jer iako stenovit, osvaja i opija, cvetnim livadama, bokorima čuvarkuće, jorgovanima i prizorima koji ne daju da osećamo premor ni vrućinu, već da grabimo put vrha . Izuzetno vreo i sunčan dan ublažio je blag vetar koji je duvao.

Ova 3,5km staze vrlo su nezgodni, jer je greben pun kamenja različitih veličina od kojih se neki ni ne vide u travi, pa treba veoma voditi računa gde se staje. Dobili smo još oko 100m na visini, a

onda smo se pred zadnjih 700m konačnog uspona odmorili kratko i prešli još preostalih 200m uspona do vrha Šiljak na 1570mnm. Pogled je bio čaroban. Oblaci koji su dodirivali vrh i nas podsećali su na priču iz bajke. Posle jela i odmora oko 16 časova pošli smo u spust sa visinskom razlikom od 1030mnm. Istim putem do dela koji vodi severnu stazu, pri čemu je teren odmah veoma strm.

Po strmom terenu i vrućini uz kraće pauze spuštali smo se niz oko 4km, a onda šuma prelazi u kolski put kojim smo još oko 2km stigli do sela gde nas je čekao kombi. Ukupna dužina staze toga dana bila je 15km, sa usponom od 1300mnm, a spustom od 1030mnm.

Umorni i zadovoljni, veseli i raspoloženi, ali i ogladneli u povratku smo svratili na ručak na Grzu, u restoran „Koliba“.

U Mladenovcu smo bili oko 22 i 30h.

Jelena Rakić